

Q Ə R A R

AA.GG.2019-cu il

Bakı şəhəri

Bakı Apellyasiya Məhkəməsinin cinayət kollegiyası

Hakimlər Qasimov Əflatun İbrahim oğlunun sədrliyi və məruzəsilə, Bayramov Əmir Novruz oğlu və Məmmədov Namiq Eyyub oğlundan ibarət tərkibdə, Məhkəmə iclas katibi Səfərləyev Altay Eldəniz oğlunun, Dövlət ittihamçısı Azərbaycan Respublikası Baş prokurorluğunun dövlət ittihamının müdafiəsi üzrə idarəsinin prokuroru Atakişiyev Süleyman Atif oğlunun, Məhkum X.X.X, Müdafiəçi Qafarov Xanlar Əjdər oğlunun oğlunun iştirakları ilə, Bakı şəhəri Nəsimi Rayon Məhkəməsinin

13 sentyabr 1963-cü ildə Qazı-Məmməd şəhərində anadan olmuş, Azərbaycan Respublikasının vətəndaşı, orta təhsilli, subay, işləməyən, əvvəllər məhkum olunmuş, N ünvanında qeydiyyatda olan, hazırda Ədliyyə Nazirliyi Penitensiar Xidmətin Bakı İstintaq Təcridxanasında saxlanılan
X.X.X

Azərbaycan Respublikası Cinayət Məcəlləsinin (bundan sonra CM) 234.2-ci maddəsi ilə məhkum olunmasına dair 31 oktyabr 2018-ci il tarixli hökmündən məhkum X.X.X tərəfindən verilmiş apellyasiya şikayətinə Bakı Apellyasiya Məhkəməsinin inzibati binasında açıq məhkəmə iclasında baxaraq məhkəmə kollegiyası,

M Ü Ə Y Y Ə N E T D İ:

Bakı şəhəri Nəsimi Rayon Məhkəməsinin 31 oktyabr 2018-ci il tarixli hökmü ilə, X.X.X Azərbaycan Respublikası CM-nin 234.2-ci maddəsi ilə təqsirli bilinərək 3 (üç) il 6 (altı) ay müddətinə azadlıqdan məhrum etmə cəzasına məhkum edilmiş və cəzasını ciddi rejimli cəzaçəkmə müəssisəsində çəkməklə, cəza çəkmə müddətinin əvvəli 01 may 2018-ci il tarixdən hesablanmışdır.

Məhkəmə hökmü ilə, X.X.X Azərbaycan Respublikası CM-nin 234.2-ci maddəsi ilə nəzərdə tutulan cinayət əməlini törətməkdə təqsirli bilinərək məhkum edilmişdir ona görə ki, o istintaqa məlum olmayan mənbədən, satış məqsədi ilə qanunsuz olaraq, şəxsi istehlak miqdarından artıq miqdarda 03 ədəd gümüşü rəngli siqaret kağızı bükümlərində ayrı-ayrılıqda təmiz çəkiləri 0,480 qram, 0,510 qram və 0,528 qram ümumi təmiz çəkisi 1,518 qram çəkiddə kустar üsulla hazırlanmış, xarici əlamətlərinə və tərkibindəki komponentlərinə görə eyni olan narkotik vasitə heroini əldə edib, saxlayıb, daşıyıb 01 may 2018-cı il tarixdə saat 20:30 radələrində Bakı Dəmir Yolu vağzalının ərazisində tanış X.X.Yna 30 manata satarkən, DYNPI-nin əməkdaşları tərəfindən keçirilmiş

əməliyyat axtarış tədbirləri nəticəsində Bakı şəhəri Dəmir Yolu Vağzalının ərazisində saxlanaraq X.X.Y ilə birlikdə DYNPI- nin növbətçi hissəsinə gətirilmiş və həmin gün X.X.Xnun üzərinə baxış keçirilən zaman, onun əynində olan şalvarın sağ yan cibindən əvvəlcədən kserosurətləri çıxardılaraq protokollaşdırılmış bir ədəd B58010936 nömrəli 20 manatlıq və iki ədəd B69615976 və C10979379 nömrəli 5 manatlıq pul əskinələri aşkar olunaraq götürülmüşdür. Həmçinin baxış zamanı X.X.Ynun X.X.Xdan aldığı və könüllü qaydada təqdim etdiyi 03 ədəd gümüşü rəngli siqaret kağızı bükümlərində ayrı-ayrılıqda təmiz çəkilişi 0,480 qram, 0,510 qram və 0,528 qram ümumi təmiz çəkisi 1,518 qram çəkiddə kустar üsulla hazırlanmış, xarici əlamətlərinə və tərkibindəki komponentlərinə görə eyni olan narkotik vasitə heroin aşkar olunaraq götürülmüşdür.

Hökmdən məhkum X.X.X apellyasiya şikayəti verərək, heç bir günahı olmadan ona ağır cəza təyin edildiyini və uzun müddət vərəm xəstəliyindən əziyyət çəkdiyinin və 2-ci qrup əlil olduğunun nəzərə alınaraq barəsində olan cinayət işinə ədalətli baxılmasını xahiş etmişdir.

Hökmdən cinayət-prosessual qanunvericiliyində nəzərdə tutulmuş qaydada, dövlət ittihamçısı tərəfindən apellyasiya protesti verilməmişdir.

Məhkəmə kollegiyası apellyasiya şikayətini cinayət işinin materialları ilə əlaqəli surətdə hərtərəfli, tam və obyektiv araşdıraraq, ittiham və müdafiə tərəfinin çıxışlarını dinləyərək hesab edir ki, aşağıda qeyd olunan əsaslara görə şikayət təmin edilməməli və Bakı şəhəri Nəsimi Rayon Məhkəməsinin 31 oktyabr 2018-ci il tarixli hökmü dəyişdirilmədən saxlanılmalıdır.

Belə ki, Azərbaycan Respublikasının CPM-nin 397.1-ci maddəsinə əsasən apellyasiya instansiyası məhkəməsi birinci instansiya məhkəməsi tərəfindən işin faktiki hallarının müəyyən edilməsinin, habelə cinayət qanununun və bu Məcəllənin normalarının tətbiq edilməsinin düzgünlüyünü yoxlayır.

Həmin Məcəllənin 397.2-ci maddəsinə əsasən birinci instansiya məhkəməsi tərəfindən müəyyən edilmiş faktiki hallar apellyasiya instansiyası məhkəməsi tərəfindən yalnız apellyasiya şikayətinin və ya apellyasiya protestinin hüdudlarında yoxlanılır. Birinci instansiya məhkəməsi tərəfindən cinayət qanununa və bu Məcəllənin normalarına riayət edilməsi apellyasiya instansiyası məhkəməsi tərəfindən apellyasiya şikayətinin və ya apellyasiya protestinin dəlillərindən asılı olmayaraq yoxlanılır.

Apellyasiya şikayətində məhkum X.X.X təqsirsiz olduğunu və heç bir cinayət əməli törətmədiyini qeyd etmişdir.

Məhkum X.X.Xnun birinci instansiyası məhkəməsindəki sərbəst ifadəsinin qısa məzmunundan görünür ki, o, tutulmazdan 1 ay əvvəl X.X.Y ilə təsadüfən tanış olmuş, X.X.Y narkotik istifadəçisi olduğunu və pulu olarsa ona da narkotik vasitə təşkil edə biləcəyini demiş, biri-birinə mobil telefon nömrələrini vermişlər, daha sonra X.X.Y ona zəng edib görüşmək istədiyini bildirmiş, sonuncu ilə görüşmək məqsədilə 01 may 2018-ci il tarixdə stasionar müalicədə olduğu 7 saylı Vərəm Əleyhinə Dispanserdə çıxaraq 28 may metrostansiyasına getmiş, X.X.Yla görüşmüş, sonuncuya: "Narkotik vasitəni al gətir baxım sonra pulunu verəcəm",- demiş və X.X.Y onunla razılıqdan sonra aralandıqdan sonra polis əməkdaşları tərəfindən saxlanılmış, üzərinə baxış keçirilmiş, baxış zamanı üzərindən özünə məxsus olan sənədlər, mobil telefon və 76 manat məbləğində pul çıxmış, baxış zamanı tərtib edilmiş protokolda göstərilən 30 manat pul

ona məxsus olmamış, X.X.Ya narkotik vasitə satmamış və X.X.Ydan heç bir məqsədlə pul almamışdır. Polis idarəsində polis əməkdaşlarından biri bir ədəd 20 manatlıq və 2 ədəd 5 manatlıq pul əskinalarını onun şalvarının sağ yan cibinə qoymuş, o da həmin pulu götürüb yerə atmışdır.

Lakin, X.X.Xnun ifadəsində göstərdiyi xüsusiyyətlər, məhkəmədə iş üzrə dindirilmiş şahidlər - X.X.Y , X.X.N , X.X.O , X.X.E , X.X.N və X.X.E işin faktiki hallarına uyğun olan ifadələri ilə tam şəkildə təkzib olunmuşdur.

Bu halları nəzərə alan birinci instansiyası məhkəməsi tərəfindən məhkum X.X.Xnun ifadəsinə tənqidi yanaşma və özünü müdafiə kimi qiymətləndirmə tam əsaslı olmuşdur.

Belə ki, Azərbaycan Respublikası CPM-nin 143.1-ci maddəsinə əsasən sübutların toplanılması ibtidai araşdırma və məhkəmə baxışı zamanı dindirmə, üzvləşdirmə, götürmə, axtarış, baxış, ekspertiza, tanınmaya təqdim etmə və digər prosesual hərəkətlərlə həyata keçirilir.

Həmin Məcəllənin 144-cü maddəsinə əsasən cinayət təqibi üzrə toplanmış sübutlar tam, hərtərəfli və obyektiv yoxlanmalıdır. Yoxlama zamanı cinayət təqibi üzrə toplanmış sübutlar təhlil olunur və bir-biri ilə müqayisə edilir, yəni yeni sübutlar toplanılır, əldə olunmuş sübutların mənbəyinin mötəbərliyi müəyyənləşdirilir.

Həmin Məcəllənin 145.1-ci maddəsinə əsasən hər bir sübut mənsubiyyəti, mümkünlüyü, mötəbərliyi üzrə qiymətləndirilməlidir.

Həmin Məcəllənin 125.1-ci maddəsinə əsasən məlumatların, sənədlərin və digər əşyaların həqiqiliyinə, yaranma mənbəyinə və əldə edilməsi hallarına şübhələr olmadıqda onlar sübut kimi qəbul edilə bilər.

Həmin Məcəllənin 145.2-ci maddəsinə əsasən, təhqiqatçı, müstəntiq, prokuror, hakim və ya andlı iclasçılar qanunu və vicdanını rəhbər tutaraq sübutların məcmusunun hərtərəfli, tam və obyektiv baxılmasına əsaslanmaqla öz daxili inamına görə sübutları qiymətləndirirlər.

Habelə, Azərbaycan Respublikası Konstitusiyaya Məhkəməsi Plenumunun 15 fevral 2008-ci il tarixli qərarında qeyd edilir ki, CPM-in sübutların qiymətləndirilməsinə dair normalarına görə cinayət təqibi üzrə toplanmış bütün sübutların məcmusuna ittihamın həlli üçün onların kifayət etməsinə əsasən qiymət verilməlidir. Belə ki, təhqiqatçı, müstəntiq, prokuror, hakim və ya andlı iclasçılar qanunu və vicdanı rəhbər tutaraq, sübutların məcmusunun hərtərəfli, tam və obyektiv baxılmasına əsaslanmaqla öz daxili inamına görə sübutları qiymətləndirirlər.

Azərbaycan Respublikası CPM-in 349.5 və 349.5.1-ci maddələrinin tələblərinə əsasən, məhkəmənin gəldiyi nəticələr yalnız məhkəmə istintaqında tədqiq edilmiş sübutlara əsaslandıqda, məhkəmənin hökmü əsaslı hesab edilir.

Həmin Məcəllənin 351.2-ci maddəsinin tələbinə əsasən, məhkəmənin ittiham hökmü ehtimallara əsaslanma bilməz və yalnız məhkəmə baxışı zamanı təqsirləndirilən şəxsin təqsiri sübuta yetirildiyi halda çıxarılır.

Qeyd olunan hüquq normalarının tələblərini nəzərə alan birinci instansiya məhkəməsi cinayət təqibi ilə bağlı mühüm əhəmiyyətə malik olan halları araşdıraraq, sübutların toplanması, yoxlanılması və qiymətləndirilməsi prosesində Azərbaycan Respublikası CPM-in 143-145-ci maddələrinin tələblərinə uyğun olaraq hər bir sübutu

mənsubiyyəti, mümkünlüyü və mötəbərliyi üzrə düzgün qiymətləndirmiş, istintaq və məhkəmə hərəkətinin protokollarını, ekspert rəylərini və digər sənədləri sübut növləri kimi qəbul etmiş, həmin sübutlara və onların məcmuyuna tam, obyektiv və hərtərəfli hüquqi qiymət verərək, düzgün nəticəyə gəlmiş və işin araşdırılması zamanı tədqiq edilmiş sübutlara, məhkumun və şahidlərin ibtidai istintaq və məhkəmə baxışı zamanı vermiş olduqları ifadələrinə prosessual əsaslarla müqayisəli şəkildə qiymət verərək, X.X.Xun törətmiş olduğu cinayət əməlini Azərbaycan Respublikası CM-nin 234.2-ci maddəsi ilə düzgün tövsif etmişdir. Onun əməlinin cinayət olmasını aradan qaldıran hallar, cinayət məsuliyyətindən və cəzadan azad edilməsinə əsaslar müəyyən edilməmişdir.

Göründüyü kimi, məhkəmənin ittiham hökmü ilə, məhkum X.X.Xun Azərbaycan Respublikası CM-nin 234.2-ci maddəsi ilə nəzərdə tutulan cinayət əməlini törətməkdə təqsirliliyi, məhkəmə istintaqı zamanı tədqiq edilmiş və biri-digərinə uyğun gələn mötəbər sübutların məcmuyu ilə tam təsdiq edilmişdir.

Qeyd olunanlara əsasən, işin faktiki hallarını hərtərəfli tam və obyektiv araşdıran məhkəmə kollegiyası, məhkum X.X.Xun törətmiş olduğu cinayət əməlinin hüquqi tövsifini müəyyən edərkən, Azərbaycan Respublikası Konstitusiyasının 63-cü maddəsini, «İnsan hüquqlarının və əsas azadlıqlarının müdafiəsi haqqında» Avropa Konvensiyasının 6-cı maddəsinin ikinci bəndini və Azərbaycan Respublikası CPM-nin 21-ci maddəsində nəzərdə tutulan təqsirsizlik prezumpsiyasını rəhbər tutaraq, birinci instansiya məhkəməsi tərəfindən onun törətmiş olduğu cinayət əməlinin Azərbaycan Respublikası CM-in 234.2-ci maddəsi ilə tövsif edilməsini qanuni və əsaslı hesab edir.

Məhkəmə kollegiyası məhkum X.X.Xun barəsində birinci instansiya məhkəməsi tərəfindən təyin edilmiş cəzanı onun şəxsiyyətinə, törədilmiş cinayətin xarakterinə və ictimai təhlükəlilik dərəcəsinə uyğun hesab edir.

Belə ki, birinci instansiya məhkəməsi tərəfindən məhkum X.X.Xa cəza təyin edilərkən, qanunvericiliyin tələbləri, cəza təyin etmənin ümumi prinsipləri, «Məhkəmələr tərəfindən cinayət cəzalarının təyin edilməsi təcrübəsi haqqında» Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsi Plenumunun 2003-cü il 25 iyun tarixli qərarının tövsiyələri, habelə Azərbaycan Respublikasının tərəfdar çıxdığı beynəlxalq konvensiyaların insan hüquq və azadlıqlarının təmin edilməsi barədə tələbləri və İnsan Hüquqları üzrə Avropa Məhkəməsinin presedent hüququ üzrə standartları düzgün nəzərə alınmışdır.

Azərbaycan Respublikası CM-nin 8.1-ci maddəsinə əsasən cinayət törətmiş şəxs haqqında tətbiq edilən cəzanın ədalətli, yəni cinayətin xarakterinə və ictimai təhlükəlilik dərəcəsinə, onun törədilməsi hallarına və cinayət törətməkdə təqsirli bilinən şəxsin şəxsiyyətinə uyğun olmasını və Azərbaycan Respublikası CM-nin 41.2-ci maddəsinə əsasən cəzanın sosial ədalətin bərpa, məhkumun islah edilməsi və həm məhkumlar, həm də başqa şəxslər tərəfindən yeni cinayətlərin törədilməsinin qarşısını almaq məqsədi ilə tətbiqini düzgün müəyyən etmişdir.

Qanunvericiliyin bu anlayışı ilə müəyyən edilir ki, cinayət qanunla qorunan ictimai münasibətlərə qəsd edir və təyin olunmuş cəza onları bərpa etməklə, sosial ədalətin bərpa olunması vəzifəsini və məhkumun islah olunmasını bilavasitə həyata keçirir. Digər tərəfdən, cəza xüsusi və ümumi prevensiyaya, yəni məhkum tərəfindən,

həm də başqa şəxslər tərəfindən yeni cinayətlərin törədilməsinin qarşısını almağa xidmət edir.

Azərbaycan Respublikası CM-nin 58.3-cü maddəsinə əsasən cəza təyin edilərkən törədilmiş cinayətin xarakteri və ictimai təhlükəlilik dərəcəsi, təqsirkarın şəxsiyyəti, o cümlədən, cəzanı yüngülləşdirən və ağırlaşdıran hallar, habelə təyin olunmuş cəzanın şəxsin islah olunmasına və onun ailəsinin həyat şəraitinə təsiri nəzərə alınır.

Məhkəmə sənədləri ilə, məhkum X.X.Xun əməlində cinayətin residivi müəyyən edilmişdir.

Azərbaycan Respublikası Cinayət Məcəlləsinə əsasən, residivə görə cəza təyin edilərkən əvvəllər törədilmiş cinayətlərin sayı, xarakteri, ağırlığı və nəticələri, əvvəlki cəzanın islah təsirinin yetərli olmamasına səbəb olan hallar, habelə yeni cinayətin xarakteri, ağırlığı və nəticələri nəzərə alınır (mad. 65.1). Residivə görə cəzanın müddəti törədilmiş cinayətə görə bu Məcəllənin Xüsusi hissəsinin müvafiq maddəsində müəyyən edilmiş daha ciddi cəza növünün son həddinin yarısından az ola bilməz (mad. 65.2).

«Azərbaycan Respublikası Cinayət Məcəlləsinin 18-ci və 83.1-ci maddələrinin şərh edilməsinə dair» Azərbaycan Respublikası Konstitusiyaya Məhkəməsi Plenumunun 6 sentyabr 2010-cu il tarixli qərarında qeyd edilmişdir ki, məhkumluq hüquqi təbiətinə görə cinayət törətməklə özünün ictimai təhlükəliliyini biruzə vermiş şəxsin hərəkətləri üzərində sosial-hüquqi nəzarətin müəyyənləşdirilməsindən və həyata keçirilməsindən ibarət olan cinayət-hüquqi institutdur. Bu cür nəzarət yeni cinayətlərin törədilməsinin qarşısını almaq məqsədi ilə həyata keçirilməklə məhkumun hüquq və azadlıqlarının müəyyən dərəcədə məhdudlaşdırılmasında ifadə olunur. Məhkumluq, həmçinin yenidən cinayət törətməməsi üçün ədalət mühakiməsi tərəfindən məhkuma edilən özünəməxsus xəbərdarlıq növüdür.

Məhkumluğu olan şəxs tərəfindən yeni cinayətin törədilməsi bir qayda olaraq onun sabit kriminal meyilliyinə, məhkəmə tərəfindən edilmiş xəbərdarlığa məhəl qoymamasına dəlalət edir, bu isə nəticə etibarilə onun yüksək ictimai təhlükəliliyinə işarə edir. Yeni cinayət törətdiyinə görə qanun belə şəxsə qarşı daha sərt cinayət-hüquqi təsir tədbirlərinin tətbiq edilməsini nəzərdə tutur.

Göründüyü kimi həm qanunvericilik, həm Azərbaycan Respublikası Konstitusiyaya Məhkəməsi Plenumunun 6 sentyabr 2010-cu il tarixli qərarında formalaşdırdığı hüquqi mövqeyi bir mənalı olaraq məhkumluğu olan şəxs tərəfindən yeni cinayətin törədilməsinin bir qayda olaraq onun sabit kriminal meyilliyinə, məhkəmə tərəfindən edilmiş xəbərdarlığa məhəl qoymamasına, bunun isə nəticə etibarilə onun yüksək ictimai təhlükəliliyinə işarə etdiyini və yeni cinayət törətdiyinə görə qanunun belə şəxsə qarşı daha sərt cinayət-hüquqi təsir tədbirinin tətbiq edilməsini nəzərdə tutur.

Bundan başqa, Azərbaycan Respublikası CM-nin 18.5-ci maddəsinə əsasən, bu Məcəllə ilə nəzərdə tutulmuş əsaslarla və hədlərdə cinayətlərin residivinə görə daha sərt cəza tətbiq edilir.

Eyni zamanda, birinci instansiyaya məhkəməsi tərəfindən məhkum X.X.Xun ciddi rejimli cəzaçəkmə müəssisəsində cəza çəkməsi Cinayət Məcəlləsinin 56.1.3-cü maddəsinin tələbləri və «Azadlıqdan məhrumetmə cəzasına məhkum edilmiş şəxslər üçün cəzaçəkmə müəssisəsinin növünün məhkəmələr tərəfindən təyin edilməsi təcrübəsi

haqqında” Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsi Plenumunun 28 iyun 2002-ci il tarixli 2 sayılı qərarının tövsiyyəsi baxımından düzgün müəyyən edilmişdir.

Qeyd olunanlara əsasən, məhkəmə kollegiyası işin konkret hallarını, törədilmiş cinayətin xarakterini və ictimai təhlükəlilik dərəcəsini, məhkumun şəxsiyyətini və işin digər hallarını nəzərə alaraq qeyd edir ki, Azərbaycan Respublikası CM-nin 8, 18.5, 41.2, 58.3, 61, 65.2-ci maddələrinin tələblərini, Azərbaycan Respublikası Konstitusiya Məhkəməsi Plenumunun yuxarıda qeyd olunna qərarındakı hüquqi mövqeyini və «Məhkəmələr tərəfindən cinayət cəzalarının təyin edilməsi təcrübəsi haqqında» Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsi Plenumunun 2003-cü il 25 iyun tarixli 4 №-li qərarının tövsiyyəsini, həmçinin ədalət prinsipini və sosial ədalətin bərpasını, habelə təyin olunan cəzanın həm məhkum, həm də başqa şəxslər tərəfindən yeni cinayətlərin törədilməsinin qarşısını almaq məqsədilə tətbiqini, cəzanın onun islah olunmasına və ailəsinin həyat şəraitinə təsirini düzgün nəzərə alan birinci instansiya məhkəməsi, X.X.Xun törətdiyi cinayəti nəzərdə tutan Azərbaycan Respublikası CM-in 234.2-ci maddəsi ilə cəzanın məqsədlərini təmin edən qanuni, əsaslı və ədalətli cəza təyin etmişdir.

«Məhkəmə Hökmü Haqqında» Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsinin Plenumunun 27 dekabr 1996-cı il tarixli 4 №-li qərarının, 13-cü bəndində qeyd olunmuşdur ki, «məhkəmələr cəza təyini zamanı təqsirkara həm yüngüllük, həm də ağırlıq baxımından açıq-aşkar ədalətsiz cəza təyin etmək hallarına yol verməməlidir».

Odur ki, verilmiş apellyasiya şikayəti birinci instansiya məhkəməsinin qanuni və əsaslı hökmünün dəyişdirilməsi üçün əsas ola bilməz.

Azərbaycan Respublikası CPM-nin 398.1.1-ci maddəsinə əsasən, apellyasiya protestinin baxışı nəticəsində apellyasiya instansiya məhkəməsi birinci instansiya məhkəməsinin hökm və ya qərarını dəyişdirmədən, apellyasiya protestini isə təmin etmədən saxlanılması haqqında qərar qəbul etmək səlahiyyətinə malikdir.

Göstərilənlərə əsasən, X.X.Xnun Azərbaycan Respublikası CM-nin 234.2-ci maddəsi ilə məhkum edilməsinə dair Bakı şəhəri Nəsimi Rayon Məhkəməsinin 31 oktyabr 2018-ci il tarixli hökmü apellyasiya şikayətinə münasibətdə dəyişdirilmədən saxlanılmalıdır.

Məhkəmə kollegiyası yuxarıda qeyd olunanları nəzərə alaraq və Azərbaycan Respublikası Cinayət-Prosessual Məcəlləsinin 397.1, 397.2, 398.1.1-ci maddələrini rəhbər tutaraq,

Q Ə R A R A A L D I:

Apellyasiya şikayəti təmin edilməsin.

X.X.Xnun Azərbaycan Respublikası CM-nin 234.2-ci maddəsi ilə məhkum edilməsinə dair Bakı şəhəri Nəsimi Rayon Məhkəməsinin 31 oktyabr 2018-ci il tarixli hökmü dəyişdirilmədən saxlanılsın.

Qərar elan olunduğu andan dərhal sonra qanuni qüvvəyə minir.

Qərardan Azərbaycan Respublikası Cinayət-Prosessual Məcəlləsinin 408-410-cu maddələrinə uyğun olaraq Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsinin cinayət kollegiyasına kassasiya şikayəti və protesti verilə bilər.

Sədrlik edən:

Əflatun Qasimov

Hakimlər:

Əmir Bayramov

Namiq Məmmədov

Sədrlik edən:imza.
Hakimlər:imzalar.
Əsli ilə düzdür.

Hakim:

Əflatun Qasimov